

og Grunden til, at jeg ikke fandt mig opfordret til at gjøre noget Skridt her i Thinget for at fremme det, var alene den, at jeg fik det saa seent ihænde, at Tiden var en absolut Hindring for at foretage Noget. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Sagen til Fremme, og bede Thinget vel at lægge Mærke til, at her ikke er Spørgsmaal om, hvorvidt der nu skal ned sættes et Udvalg eller ikke, at her ikke er Spørgsmaal om, hvorvidt Thinget nu vil beslutte sig til at tage en Bestemmelse om at henvise Andragendet, men at Spørgsmaalet kun er, om Thinget vil tillade, at der foregaaer en Behandling, hvorved det kan blive nærmere undersøgt og discuteret, om Sagen er af en saadan Betydning, at Thinget i Anledning af den, vil foretage noget bestemt Skridt. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Sagen til foreløbig Fremme.

Da Ingen videre begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Sagen skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges med 53 Stemmer mod 10.

Formanden: Jeg skal da foreslaae, at det overdrages et Udvalg, bestaaende af 3 her i Salen valgte Medlemmer, at gjøre Forslag med Hensyn til Thingets Beslutning. Senere vil da, som sædvanligt ved slige Sager, en 1ste og 2den Behandling kunne finde Sted.

Formandens ovenstaaende Forslag blev ved Afstemning eenstemmigt vedtaget med 68 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derefter over til Spørgsmaalet, om det af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Christiansen) fremsatte Forslag om Henviisning til vedkommende Ministerium af et Andragende fra Fæstterne under Bjørnsholms Gods skulde nyde Fremme.

Christiansen: Det Andragende, jeg har havt den Ære at modtage fra Fæsttere under Bjørnsholm, Lundgaard og Badfjær Godser, forekommer mig at være af en saadan Betydning og af en saa indgribende Vigtighed for de Vedkommende, for hvilke det er en Belfærdssag, at Loven af 8de April forrige Aar snarest muligt kommer dem tilgode, at jeg har tilladt mig at foreslaae, at Andragendet bliver paa det Næste prøvet her i Thinget og

derefter henviist til vedkommende Ministerium. Jeg beder altsaa det høitærede Thing, at dette mit Forslag maa nyde Fremme.

F. M. Hansen: Maatte det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at dette Andragende fra endeel Fæsttere fornemmelig er fremkommet af Frygten for, at det skulde være altfor længe, inden der kunde blive optaget Taxation over deres Fæststeder. De frygte nemlig for, at de ville blive de allerfædste, og have en maaffee ikke aldeles ubegrundet Frygt for, at det vil være meget længe, inden overhovedet Taxationen kan naae til dem. Derfor er det, de have indgivet dette Andragende, hvis Fremme ogsaa jeg vil tillade mig at anbefale.

B. Christensen: Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale den ærede Forslagsstillers Begjering om, at det indgivne Andragende maa nyde Fremme og eventuelt henvises til vedkommende Ministerium. Det er ganske vist et naturligt Ønske hos Beboerne derovre, at Afsløsningen kan saa tidligt som muligt blive bestemt. Andragendet indeholder imidlertid i mine Tanker et Ubekjendtskab med Forholdene og navnlig med Foranstaltningerne til at afhjælpe de midlertidige Ulemper, der kunne komme tilstede, forinden selve Afsløsningen kan foretages, saa at jeg maaffee ogsaa heri kunde finde Opfordring til at ønske, at Sagen kom for selve Ministeriet, der muligviis derved vilde finde sig foranlediget til paa vedkommende Steder at søge Oplysning om, hvorvidt de Forholdsregler, der, saavidt mig bekjendt, forlængst ere truffene i denne Retning af Domainedirectoraetet, ere bragte til behørig Kundskab. Jeg skal derfor anbefale Andragendet til at nyde Fremme.

Finantsministeren: Da jeg ikke kender Andragendet, kan jeg naturligviis ikke have nogen Mening om, hvorvidt det bør nyde Fremme eller ikke; men den Sag, som det angaaer, veed jeg vil gaae sin rolige, vel overveiede Gang, hvad enten dette Andragende kommer frem eller ikke.

Sørensen: Det kunde dog nok være, der kunde befindes at være Grunde tilstede, hvorfor man maatte bestemme sig til, at Commissionen søgte, om ikke sin allerførste, saa dog